

Ponašamo se celo s stiskami, saj vemo, da stiska rodi potrpljenje, potrpljenje preizkušnost, preizkušnost upanje.

Rim 5.3-4

Vsebina

- Uvod
- **Osrednja tema:** TI SI MOJA MOČ
- Utrinek: zgodba za dušo
- Pregled prvega leta delovanja skupine SRCE
- Koledar prireditev v skupini Srce
- Duhovne vaje, odmevi
- Oglasi

Uvod

Pred vami je zadnja številka Glasila skupine SRCE v tem »šolskem letu«. Vesela sem, da je bilo minulo leto tako plodno za našo skupino in da smo drug zaradi drugega postali bogatejši. Prav posebna zahvala gre vsekakor patru Silvu in patru Viliju, ki sta z odličnim vodenjem mesečnih srečanj uspela vzpostaviti temelje za nadaljevanje dela ter nam pomagala pri naših iskanjih, prizadevanjih po razumevanju samih sebe in drugih ter predvsem spoznanju, da nas Bog neizmerno ljubi z vsemi našimi dvomi in slabostmi. Glede na odzive na našem zadnjem srečanju sem prepričana, da smo se vsi člani skupine čutili sprejete končno tudi v okviru Cerkve, da nam je občutek pripadnosti in skupno druženje dajalo vzpodbudo za nadaljnje delo, da se venomer porajajo nove ideje, kako nadaljevati z delom te skupine ter z majhnimi koraki napredovati pri njeni širitvi. Nismo sami sebi zadostni, zato seveda toplo vabimo tudi vse, ki bi se nam še želeli pridružiti. Če bo dovolj zanimanja, bosta morda nastali v prihodnjem letu dve skupini, morda pa bo glasilo zašlo tudi v katero od dekanij in dalo vzpodbudo za nastanek podobnih skupin tudi v širšem slovenskem prostoru... Zato ste seveda vsi prejemniki glasila povabljeni, da le tega razmnožite in ga posredujete tudi tistim znancem, ki delijo našo skupno izkušnjo ali se nam zaradi kakršnihkoli razlogov želijo priključiti.

Želim vam prijetne počitnice, da bi našli dovolj časa zase in Jezusa, ki nas neizmerno ljubi, da bi se jeseni z veseljem pričakovanjem zopet srečali in nadaljevali tam, kjer smo se za trenutek oddahnili. Prvo jesensko srečanje skupine srce bo v ponedeljek, 20. septembra ob 19h pri sv. maši v kapeli duhovnega središča sv. Jožefa Helena

»Tedaj je Jezus rekel svojim učencem: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj« (Mt 16,24).

Dragi sestre in bratje iz skupine in vsi, ki prebirate SRCE. Vam in sebi želim lepe počitnice v katerih se bo okrepil tudi naš duh. Zato bi vas rad spomnil na moč našega Odrešenika. Za dosego tega kar spodaj razlagam so tudi konkretni koraki o katerih pa v naslednji številki našega simpatičnega glasila.

Bog nas želi naučiti soustvarjati preko naših človeških izkustev dobrega in slabega. Zato je izredno pomembno razumeti, da je material, s katerim mi lahko ustvarjamo, bolečina, z vsemi trpljenji, razočaranji in frustracijami, ki jih vključuje. Da, trpljenje je material, ki ga moramo uporabljati. Veselje je sprejeto trpljenje in mir se naseli v nas, ko sprejmemo strah in tesnobo in negotovost in krhkost.

Ko sprejmemo sovraštvo in hudobijo in rane, ki so nam povzročene, in jih preoblikujemo z odpuščanjem, takrat se v nas rodi ljubezen, ki teče iz Kristusovega srca. Ne le za telesno rojevanje otrok ampak tudi za vsako drugo ustvarjanje velja, da je mogoče le v bolečinah in trpljenju. Bog želi, da postanemo njegovi sodelavci v kolosalnem prizadevanju, da iz slabega potegne dobro, in lepoto in moč iz pohabljenosti, pokvarjenosti in smrti.

Le na dva načina se je mogoče boriti proti zlu:

- a) Najbolj primitiven način je zapreti ga, omejiti ga, da ne more vplivati na mir in srečo ljudi. Zato se kaznujejo zločinci, zapre se jih in s silo umiri. Toda ta način je v končni fazi neuspešen, ker krivcev ne izboljša, ampak jih še poslabša.
- b) Drugi način je Božji, ki je bil razodet v Jezusu Kristusu in ki vedno uspe; premagati zlo z dobrim. To pomeni sprejeti zlo, ga vzeti nase in se nanj odzvati s tolikšno ljubeznijo in odpuščanjem, da se ta rak spremeni v nekaj dobrega in lepega ali pa iz njega nastane nekaj novega, kar prej še ni bilo: npr. potrpljenje, pogum zdržati, odpuščanje in sočutna ljubezen. Verjetno bodo edino, kar bomo lahko vzeli s seboj v večnost, tisti trenutki bolečine in trpljenja, ki nam jih je naš Gospod omogočil spremeniti v svetle bisere. Kamni nebeškega Jeruzalema so vse zemeljske dogodivščine, na katere smo se uspeli odzvati tako, da smo jih spremenili v večne in izžarevajoče lepoto. Kamni, porajani v bolečini in očiščeni v peči trpljenja. Res smo privilegirani. Kakšna nepopisna sreča, da lahko ta resnica postane naša in se lahko popolnoma izročimo moči in sposobnosti našega Odrešenika.

Utrinek:

PALMA IN KAMEN

Zgodba iz knjižice Boža Rustje: Drobne zgodbe za dušo, Ognjišče, Koper 2001

Ben je bil težak in neprilagodljiv tip. Imel je še to napako, da je hotel porušiti vse, kar je bilo lepo in dobro.

Nekega dne je prišel v oazo sredi puščave. Opazil je ljubko palmo. Toda njemu se je zdela grda. Razmišljal je, kako bi jo potlačil. Med veje ji je položil težak kamen. Zadovoljen nad svojim dejanjem je nadaljeval pot po puščavi.

Mala palma je trpela pod težo kamna in čakala na ugoden trenutek, da se bremena otrese. Toda kamen se je dobro ugnezdil med veje in ni kazalo, da misli to čudovito mesto zapustiti. Minevala so leta. Zaradi teže kamna, ki jo je tlačil, je bila palma prisiljena poganjati korenine vedno bolj globoko. Na svoje veselo začudenje je v globini zadela na vodno žilo. Hranjena z oživljajočo vodo in toplim soncem je majhna palma zrasla v močno drevo.

Predstavljam si, da je Ben po dolgih letih spet prišel mimo iskat pokvečeno drevesce, a ga ni našel. Naenkrat pa mu visoka, lepo raščena palma spregovori: »Ben, hvala za nevšečni kamen, ki si ga položil med moje veje. Prav zaradi njega sem postala tako velika in lepa!« Če bi ne bilo kamna, ki je težil palmo, bi ne zrasla tako visoko

Vilma Moderc, Helena Reščič: **Pregled prvega leta delovanja skupine SRCE**

V juniju 2003 je bila v okviru Šole za poslanstvo pri duhovnem središču sv. Jožefa pod mentorstvom p. Silva Šinkovca predstavljena zaključna naloga z naslovom: »Program aktivnega vključevanja razporočenih v Cerkev« avtorice Helene Reščič. Zamisel je vzpodbudila prisotne in tako je p. Silvo organiziral sestanek skupine ljudi, ki so problemu razporočenih znali prisluhniti in na sestanku 10. 09. 2003 smo se med drugim dogovorili, da pričnemo z delovanjem skupine SRCE. V prilogi tednika Družina smo objavili nekaj prispevkov (Vilma, p. Beno, Helena), v začetku oktobra smo o problematiki spregovorili na radiu Ognjišče (škof Andrej Glavan, p. Beno Lavrih, Helena)

Četrty ponedeljek v oktobru 2003 je bilo prvo srečanje skupine SRCE. Sledila so redna mesečna druženja razporočenih. S poglobljanjem vere, duhovno in osebno rastjo smo želeli pomagati predvsem sebi in si olajšati vsakodnevne težave.

Na **novembrskem srečanju** je k ozračju zaupanja znotraj nastajajoče skupine pripomoglo delo v skupinicah. Po dva ali trije skupaj smo komentirali že napisani stavek in drug drugemu odkrivali svoje poglede in občutja. Po 15 - 20 minutnem delu v skupini je sledilo poročanje ostalim udeležencem.

Od 28. do 30. novembra se je v Domu sv. Angele v uršulinskem samostanu pri Sv. Duhu v Škofji Loki zbralo 22 razporočenih. V trenutkih, polnih milosti smo pred Bogom in drug pred drugim odkrili bolečino in žalost pa tudi veselje in upanje. Duhovno obnovo sta vodila p. Viljem Lovše in p. Beno Lavrih. Poskrbljeno je bilo tudi za varstvo otrok.

Decembrsko srečanje je bilo posvečeno pripravi na Božič. Vsak za sebe je počasi prebiral svetopisemski odlomek (Lk 2, 1-20), podčrtal, kar ga je nagovorilo in izpostavil tisto iz svojega življenja, na kar se je ob prebiranju spomnil.

Božični čas je s poučno zgodbico Regrat, koledarjem prireditev v duhovnem središču sv. Jožef in odmevi na duhovno obnovo popestrila prva številka glasila skupine SRCE.

Januarsko srečanje je bilo posvečeno naši enkratnosti. Ob odlomkih iz sv. pisma (Iz 49,14- 17, Iz 43,1-7) smo osvežili zavest, da smo ljubljani. Nakazano je bilo bistvo odrešenjske zgodovine, v kateri je vsak trenutek našega življenja dragocen. Tudi polomija in dogodki, ki jih obžalujemo, predstavljajo priložnosti za našo rast. Ne smemo pozabiti, da je bogata mreža socialnih odnosov temelj zdravega življenja.

Februarsko srečanje je vodil pater Silvo ter nas je postavil v vlogo svetovalcev. Nekoga je povabil, da odpre svoje srce ter pove, kaj ga po razvezi najbolj obremenjuje, mi pa smo v skupinah za njegove probleme skušali poiskati nekaj koristnih nasvetov.

V februarju je izšla druga številka glasila skupine Srce, katere osrednja tema je bila: Veselim se svoje enkratnosti, nekakšen povzetek januarskega srečanja, saj se po razvezi večina srečuje s pomanjkanjem samozavesti. Temu je bila posvečena tudi zgodba za dušo, poleg koledarja prireditev pa so udeleženci skupnega zanimivega silvestrovanja opisali dogajanje še tistim, ki se srečanja niso udeležili.

Srečanje v marcu nas je uvedlo v pripravo na Veliko noč. Pater Vili nam je pripravil zgibanke s kratkim opisom velikonočnega tridnevja. Ob tem smo vsak zase premišljevali in se spominjali običajev iz našega otroštva. Zanimive izkušnje, spomine na praznovanje največjega krščanskega praznika v mladosti in po preživetih trpkih življenjakih izkušnjah ter sedanje osebno doživljanje Velikonočnega praznika je vsak, kdor je želel, podelil s skupino

Vsako sredo v postnem času smo bili povabljeni k duhovnim večerom - pripravi na Veliko noč, ki jo je vodil pater Silvo

V marcu je bil organiziran prvi izlet v gore. Za začetek smo izbrali »ogrevalni« pohod na sv. Jakoba, prijetno vzpetinico s čudovitim razgledom na Preddvor in okolico. Udeležba res ni bila velika, vendar smo s tem odkrili novo obliko druženja ter spoznavanja in občudovanja Božjega stvarstva.

Soboto pred cvetno nedeljo je nekaj članov skupine SRCE skupaj z otroki v hiši sester notredamk posvetilo izdelovanju cvetnedeljskih butaric.

Z vpogledom v bistvo velikonočnega tridnevja, z zgodbo za dušo, s koledarjem prireditev v duhovnem središču sv. Jožefa in odmevom na delavnico izdelovanja butaric nas je seznanila tretja številka glasila skupine SRCE.

Vodenje aprilskega srečanja je prevzel pater Poljanšek. Po začetni molitvi smo se poglobili v prebrani odlomek Sv. pisma ter po tem nagovoru drug drugemu zaupali, kaj nas je v letošnjem velikonočnem praznovanju nagovorilo, kako smo srečali Vstalega. Zaradi velikega zanimanja za duhovne vaje v novembru smo *ponovno organizirali duhovno obnovo, tokrat v Adergasu. Verjetno zaradi prvomajskih praznikov obisk ni bil velik, zato pa so se je lahko pater Vili, ki je duhovne vaje vodil, res posvetil vsakemu udeležecu posebej.*

Majsko druženje je bilo prežeto z mislijo na zaključevanje šol. leta in našimi pričakovanji do otrok. Razmišljali smo o prihajajočih počitnicah in o tem, kje in kako jih bomo preživeli. Dotaknili smo se problemov v zvezi s finančnim preživetjem in si zaupali, kje smo iskali izhod oziroma kako rešujemo finančne probleme. Ob konkretnem primeru smo

si priklicali v spomin možne institucije, ki s koristnimi informacijami in uslugami zmorejo pomagati človeku v stiski.

V maju smo načrtovali drugi planinski izlet, tokrat na Golico. Skoraj do zadnje ure je zaradi muhastega vremena kazalo, da bomo morali izlet preložiti. Vendar je bila naša odločnost, da osvojimo ta vrh, poplačana z res čudovitim vremenom, prekrasnim razgledom na naše Julijske Alpe ter avstrijski Rož. Narcis res ni bilo veliko, vendar nas je pozdravilo raznoliko gorsko cvetje, predvsem pa smo uživali v dobri družbi in sklenili, da bomo s takimi izleti nadaljevali in zanje skušali navdušiti tudi tiste, ki se doslej še niso mogli odločiti, da se nam pridružijo.

Junijsko srečanje smo zaokrožili z refleksijo minulega leta. Po odzivu prisotnih je bilo videti, da smo uspeli drug drugemu v minulem letu obogatiti prenekatero urico in da smo bogatejši za nova znanstva, prijateljstva ter da smo naredili korak naprej v razumevanju sebe in drugih

Vsako druženje smo pričeli z molitvijo. K sproščnemu vzdušju in medsebojnemu spoznavanju je prispevala zadnja točka srečanja. Vsako druženje smo namreč zaključili s preprosto zakusko, ki so jo pripravili slavljenci, ki so v tekočem mesecu praznovali rojstni dan ali god.

Organizirali smo še tretji izlet - tokrat nekoliko manj zahteven vzpon do sv. Primoža nad Kamnikom.

V istem tednu je Vilma predstavila svojo zaključno nalogo v Šoli za poslanstvo, v kateri je predstavila svojo osebno zgodbo ter opisala delovanje skupine Biseri, ki jo je pred časom vodila sestra Judita Mihelčič

Seveda tudi med počitnicami ne bomo popolnoma mirovali, kaj vse se še obeta, pa preberite v nadaljevanju. In če je koga, ki prebira naše glasilo, pa se sicer srečanj ne udeležuje, zamikalo, da bi se nam pridružil, ga bomo zelo veseli.

Koledar prireditev v poletnih mesecih

- **V nedeljo, 4. julija 2004 bo ob 11h zaključna sv. maša na Šmarni gori.** Maševal bo pater Silvo Šinkovec. Zbirno mesto je pri cerkvi v Šmartnem pod Šmarno goro med 9. in 9. 15. Če je komu ljubša druga pot, se srečamo na vrhu Šmarne gore.
- **V soboto, 17. julija se bomo odpravili na Begunjščico.** Če bo lepo vreme, se lahko na poti domov ustavimo na Šobcu in se malo osvežimo. Odhod ob 7h zjutraj iz Ljubljane oz. 7.30 iz Kranja. Prijave zbira: Helena Reščič (031 771 885)
- **Kdor v začetku avgusta ne bo na dopustu, je vabljen v ponedeljek, 2. avgusta ob 19h k sv. Jožefu, po maši pa bo sledilo sproščeno poletno srečanje**
- **Prvo jesensko srečanje skupine bo v ponedeljek, 20. septembra ob 20h**

Duhovne vaje

• Ignacijanske duhovne vaje za pedagoge in ostale:

1. Voditelji: **p. Viljem Lovše**, 01 43 83 980 **s. Andreja Godnič**, 04/513 21 73, **Sveti Duh pri Škofji Loki**

- 19. 07. ob 18h – 25. 07. po kosilu

2. Voditelj: **p. Silvo Šinkovec**, 01 438 39 81, **Nazarje**

- 09. 08. ob 18h – 14. 08. po kosilu

Pisne prijave: Zrinjskega 9, 1000 Ljubljana

3. Duhovne vaje za razvezane:

Sv. Duh pri Škofji Loki (brez otrok) 8.10. ob 18h – 10. 10. po kosilu

Prijave: Helena Reščič, 031 771 885, e-mail: helena.rescic@volja.net.

Duhovnih vaj za razporočene v Adergasu se sicer ni udeležilo veliko ljudi, prejela pa sem odmev ene od udeleženk. Takole piše med drugim:

...«Ustaviti se, spočiti se, odmakniti se v tišino, da se kot voda umiriš in potem v vodnjaku na dnu srca lahko razbereš svoje misli in tudi postaviš stvari na pravo mesto in jim daš pravo ime. Rada se imam, zato sem vzela čas zase, da sem malce lahko zadihala in se prepustila božjemu nagovoru. Psalm 139 poznam dobro, hoče povedati isto - da se moramo ceniti, da moramo ceniti drugega, ker je velik v božjih očeh, da moramo zato tudi vsa dejanja tako narediti, kot da smo dragoceni in tudi drugemu ne bomo prizadejali nič hudega, da bo mir v srcu. Le-ta je tako pomemben, vsak dan si ga skušamo priklicati, z njim ostati, si narediti mantro, da v avtu ponavljam *bodi z mano, sem tvoja, kako lepo...* Veliko trpljenja človeka prekali, pritisne bolj na srce, Bog spregovori po vseh dejanjih našega življenja, če smo pozorni. Sama sem veliko izkusila, lepega pa tudi hudega, osuplega, nisem mogla verjeti, da se meni dogaja, pa tudi v finančni stiski sem bila, tako da vem, kakšno je življenje. Vem pa tudi, kako se živi, ker znam ceniti dobro besedo prijatelja, ljubečo pozornost, ki je tudi osvobajajoča in me opogumlja pri utrujenosti srca vsakodnevnih naporov za otroke in da se prebijam...»

Cvetka Tonejec

Oglasi

Rubrika oglasi nastaja glede na vaše potrebe. Kdorkoli potrebuje pomoč (npr. občasno pomoč pri varovanju otrok, pomoč pri učenju ali ima kaj, kar bi lahko podaril oz. s čim bi lahko pomagal, je povabljen k sodelovanju. »Oglase« oddajte po el. pošti:

helena.rescic@volja.net, tel: 031 771-885 ali po pošti: Helena Reščič, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik (tudi za ostale informacije). Če želite ostati anonimni, bo vaša želja upoštevana.